

Overweging zondag 24 mei 2020

Jaar A, 7^e zondag van Pasen, Wezenzondag

Handelingen 1,12-14 / 1 Petrus 4,13-16 / Joh. 17,1-11a

Christus is van alle tijden, ook deze zondag waarop wij zonder Hem lijken te zijn: Wezenzondag. Met Hemelvaart is Jezus in de hemel opgenomen en nu zitten wij midden in de Pinksternoveen en bidden wij om de komst van de Heilige Geest. Jezus heeft ons die beloofd, maar het is voor de biddende leerlingen nog maar afwachten of deze Helper ook echt komt. Ze zoeken troost en steun bij elkaar. Ze voelen zich alleen en in de steek gelaten en zitten angstig in de Bovenzaal. Toch zijn ze niet helemaal alleen: Maria is bij hen en bidt met hun mee. Helemaal verweesd zijn ze niet. Zo mogen ook wij ons veilig voelen bij Maria, wanneer wij ons alleen voelen.

We leven nu in een tijd van verwachting. In wachten zit hoop en voorzichtige vreugde, omdat Jezus ons iets groots beloofd heeft. Verbeiden is het oude woord daarvoor - wachten en verwachten: "vervul het hart dat U verbeidt met hemelse barmhartigheid". Iets groots zal ons troosten, maar we kunnen het niet zien. En daarom zit er in dat wachten ook een beetje angst: wat als het niet zal gebeuren, wat als we die belofte niet herkennen, wat als we toch alleen achterblijven en iedereen ons zal bespotten of vervolgen en vervloeken?

Deze lezing van Johannes gaat echter niet enkel over alleen zijn. Het gaat over bidden. Niet slechts het bidden van de leerlingen met Maria om de komst van de Heilige Geest, maar het bidden van Jezus zelf.

De Heilige Geest, de Trooster, is er nog niet. Maar Jezus troost ons met zijn eigen gebed. Hij bidt intens tot zijn Vader, ónze Vader, God van ons allemaal, voor ieder van ons die in Hem gelooft. Jezus bidt niet voor de wereld, maar voor zijn leerlingen.

En die leerlingen, dat zijn wij. Jezus bidt hier voor ons, die Hem na aan het hart liggen, die in Hem geloven. Hij bidt niet voor zichzelf, maar verzekert ons, door ons te laten delen in zijn gebed, dat hij van vóór alle tijden is en er ook ná alle tijden zal zijn. Omdat hij deel van de Vader is, onlosmakelijk met Hem verbonden. Die drie-ene God is Vader én Zoon én Heilige Geest.

De vaste grond onder de voeten zijn we kwijt. De fysieke Jezus helpt ons niet meer overeind, legt ons niet meer de handen op, loopt niet meer met ons mee, kijkt ons niet meer liefdevol aan en wast niet meer onze voeten. Maar Jezus bidt dat wij hem daarin zullen navolgen: immers wij zijn door God aan Jezus toevertrouwd. God vertrouwt ons, wij behoren hem toe.

Als Gods liefde zo groot is, dan hoeven we niet bang te zijn, niet bang voor oordelen van buiten. Als God liefde is en wij hem toebehoren, dan zijn wij van diezelfde liefde vervuld en tot diezelfde liefde in staat. Dan wonen we al in Gods huis zolang als wij leven.

Jezus is na te volgen in hoe wij elkaar kunnen dienen. En tegelijk is Jezus onnavolgbaar: wij kunnen hem niet volgen naar de hemel, op een wolk zitten en de wereld de wereld laten.

Maar hier van uit kunnen wij onze opdracht wel zien in een nieuw perspectief: wij moeten het hier doen, ín deze wereld, met elkaar. Jezus bidt daarom dat wij elkaar tot steun zullen blijven. Letterlijk, zoals Johannes zegt: Jezus bidt voor ons – niet opdat, maar omdat wij God toebehoren.

Jezus benadrukt dat hij in ons aanwezig blijft voor wie in hem gelooft: dat is een belofte en vooral ook een opdracht. Een opdracht om gastvrij te zijn: gastvrij voor Jezus in ons hart, gastvrij voor de mensen om ons heen. Alleen op die manier kunnen wij in de wereld zijn, alleen op die manier kunnen wij léven. Dát wordt ons toevertrouwd. Wat een vertrouwen heeft God in ons, dat wij ons zullen handhaven in de wereld, zonder Hem! We kunnen het. Ondanks oordelen, lijden, bespottung en uitsluiting die op de loer liggen. We hebben Gods liefde in ons, waarmee we alles kunnen overwinnen.

Met geloof, met liefde, door elkaar te dienen, kunnen wij zonder hem en toch mét hem van harte aanwezig zijn in deze wereld. Dat hoeven wij niet alleen te doen - daar krijgen wij hulp bij. Van niemand anders dan van God zelf, die als de Heilige Geest ons zal troosten als wij bedroefd zijn en ons zal bemoedigen, inspireren en in beweging zetten. Gods Geest stuurt ons aan.

Wezenzondag. We zijn vandaag alleen. En toch niet helemaal. Maria is bij ons en Jezus bidt voor ons. Laten ook wij dus blijven bidden. Niet alleen maar wachten of afwachten, niet bang zijn, maar alert zijn op de komst van de Heilige Geest, bereid zijn Hem te ontvangen en ontvankelijk zijn voor zijn liefde. Met de Heilige Geest is Jezus bij ons en in ons.

Troost en steun vinden we bij elkaar, maar vooral straks met de Heilige Geest. Die komt wel. Laat dat maar aan God over! Dan wordt verbeiden verblijden!

Amen.